

Burmistrz Białogardu
ul. 1 Maja 18
78-200 Białogard

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Białogardu na podstawie art. 14c § 1 i 3 i art. 14j § 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, z późn. zm.), art. 1a ust. 1 pkt 2 i art. 1c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1170, z późn. zm.) w związku z art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351), po rozpatrzeniu wniosku ... o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości kanalizacji kablowej umieszczonej w gruncie wraz z zainstalowanymi w niej liniami kablowymi energetycznymi i telekomunikacyjnymi

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy w przedstawionych stanach faktycznych/zdarzeniach przyszłych za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym.

Uzasadnienie

Wnioskiem z 9 grudnia 2021 r. ..., zwany dalej „Wnioskodawcą” lub „Spółką”, zwrócił się o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości kanalizacji kablowej umieszczonej w gruncie wraz z zainstalowanymi w niej liniami kablowymi energetycznymi i telekomunikacyjnymi.

Jak wskazano we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa podatkowego Spółka w 2020 r. na terenie miasta Białogard oddała do użytku linie kablowe energetyczne oraz telekomunikacyjne. Przedmiotowe linie kablowe położone są pod ziemią (w gruncie) w specjalnych rurach osłonowych typu PEHD zanurzonych w przygotowanych kanałach rurowych.

Dotychczas wnioskodawca wykazywał w podstawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości, jako budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej łączna wartość linii kablowych energetycznych i telekomunikacyjnych oraz rur osłonowych.

Wnioskodawca powziął wątpliwość, co do stanów faktycznych/zdarzeń przyszłych i wystąpił z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej do Burmistrza Białogardu, jako organu podatkowego właściwego w sprawach podatku od nieruchomości w zakresie:

- 1) czy budowlą w rozumieniu przepisów art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 pkt 3a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane są tylko rury osłonowe PEHD, jako kanalizacja kablowa ?

- 2) czy podstawą opodatkowania podatkiem od nieruchomości obiektów stanowić będzie wartość rynkowa rur osłonowych PEHD jako kanalizacji kablowej w rozumieniu art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych ?

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że w przedmiotowej sprawie za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 pkt 3a ustawy – Prawo budowlane można uznać jedynie rury osłonowe PEHD, których wartość rynkowa stanowi podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Natomiast linie kablowe energetyczne i telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej (rurach osłonowych PEHD) nie stanowią budowli w rozumieniu wyżej przywołanych przepisów prawa, w związku z tym nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Wnioskodawca w uzasadnieniu wniosku w odniesieniu do pierwszego z opisanych przypadków wskazuje, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane takie jak: budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Natomiast przez budowlę należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenia budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem. Dalej wnioskodawca uzasadnia, że spośród wymienionych w art. 3 pkt 3 Prawa budowlanego, obiektów budowlanych niebędących budynkami lub obiektami małej architektury, Prawo budowlane wskazuje pojęcie obiektu liniowego, który w rozumieniu art. 3 pkt 3a tej ustawy jest obiektem budowlanym, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym oraz kable telekomunikacyjne dowieszone do już istniejącej linii kablowej nadziemnej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Wnioskodawca stoi na stanowisku, że linie kablowe – energetyczne i telekomunikacyjne umieszczone w kanalizacji kablowej (tj. rurach osłonowych PEHD) nie powinny być opodatkowane podatkiem od nieruchomości, gdyż nie stanowią budowli w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego. W świetle przytoczonych przepisów prawa budowlanego według Spółki, budowlę stanowią wyłącznie rury osłonowe PEHD jako kanalizacja kablowa, w której linie kablowe zostały umieszczone.

W przypadku drugiego z podanych pod analizę przypadków Wnioskodawca wskazuje, że linie kablowe energetyczne oraz telekomunikacyjne stanowią środki trwałe Spółki, na których wartość składają się: wartość kabli, rur PEHD, koszt robót przygotowawczych, wydatki na wykonanie

wykopów, koszt położenia kabli i rur PEHD w tych wykopach, koszt zasypania i przemieszania gruntu oraz odtworzenia terenu. Obecnie do opodatkowania podatkiem od nieruchomości Wnioskodawca wykazuje, jako budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej całą wartość początkową przedmiotowych środków trwałych, w której zagregowana jest wartość linii kablowych energetycznych i telekomunikacyjnych oraz rur osłonowych.

Uwzględniając stanowisko zgodnie, z którym opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają wyłącznie rury osłonowe PEHD jako kanalizacja kablowa, w której linie kablowe zostały umieszczone, Wnioskodawca zwraca uwagę na art. 4 ust 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, zgodnie z tym przepisem, jeżeli od budowli lub ich części, o których mowa w ust. 1 pkt 3 tej ustawy, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych – podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego. Zatem według Wnioskodawcy należy uznać, że zgodnie z przywołanymi wyżej przepisami podstawą opodatkowania kanalizacji kablowej będzie jej wartość rynkowa.

Burmistrz Białogardu zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości budowlane:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Definicję budowli zawarto w art. 1a ust. 1 pkt 2 tej ustawy i oznacza ona obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Zatem ustalając przedmiot opodatkowania podatkiem od nieruchomości, jako budowla należy posiłkować się ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2021 r. poz. 2351, z późn. zm.).

Dokonując analizy opisanych we wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego stanów faktycznych/zdarzeń przyszłych, należy zwrócić uwagę na art. 3 pkt 3a Prawa budowlanego. W przepisie tym zdefiniowano pojęcie obiektu linowego – należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i, umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable zainstalowane w kanalizacji kablowej, kable zainstalowane w kanale technologicznym oraz kable telekomunikacyjne dowieszone do już istniejącej linii kablowej nadziemnej nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego.

Z definicji tej wprost wynika, że budowlą w rozumieniu przepisów Prawa budowlanego jest kanalizacja kablowa, jednak kable w niej umieszczone nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Dlatego też, istotnym aspektem w celu przyjęcia stanowiska Wnioskodawcy za prawidłowe jest stwierdzenie czy należy uznać rury PEHD, w których zainstalowane są kable energetyczne i telekomunikacyjne za kanalizację kablową. Według organu podatkowego charakterystyczną cechą rur osłonowych PEHD jest długość i stanowią one niezbędny element dla zainstalowania kabli energetycznych i telekomunikacyjnych w gruncie, gdyż zapewniają ochronę kabli przed czynnikami zewnętrznymi oraz ułatwiają dostęp do poszczególnych odcinków kabli w nich zainstalowanych bez konieczności dokonywania wykopów na całym odcinku kabli. Jeśli zatem rury osłonowe i kable w nich umieszczone nie stanowią integralnej części, co oznacza, że kable mogą zostać w każdym momencie usunięte i zastąpione kablami tego samego typu lub innymi, to należy uznać rury osłonowe PEHD za kanalizację kablową.

Skoro, zatem rury osłonowe PEHD stanowią kanalizację kablową, to zgodnie z przywołanym wyżej art. art. 3 pkt 3a Prawa budowlanego kable zainstalowane w tych rurach nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości. Natomiast sama kanalizacja kablowa, w tym przypadku rury osłonowe PEHD, stanowią obiekt budowlany i należy je uznać za budowlę podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości.

Jak wskazano na wstępie na podstawie z art. art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Podstawę ich opodatkowania stanowi wartość ustalona na dzień 1 stycznia roku podatkowego, stanowiąca podstawę obliczania amortyzacji w tym roku, niepomniejszona o odpisy amortyzacyjne, a w przypadku budowli całkowicie zamortyzowanych – ich wartość z dnia 1 stycznia roku, w którym dokonano ostatniego odpisu amortyzacyjnego (art. 4 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych). Natomiast, jeżeli od budowli lub ich części, nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych to zgodnie z art. 4 ust. 5 tej ustawy podstawę opodatkowania stanowi ich wartość rynkowa, określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.

Wnioskodawca wskazuje, że jako budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej dotąd wykazuje całą wartość kanalizacji kablowej wraz z umieszczonymi w niej kablami energetycznymi i telekomunikacyjnymi, i jako całość stanowią środki trwałe spółki. Zatem jeśli kanalizacja kablowa, w tym przypadku rury PEHD wraz z kablami w nich umieszczonymi, stanowią zagregowany środek trwały podlegający odpisom amortyzacyjnym, jako całości, a opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlega jedynie kanalizacja kablowa (rury PEHD) to należy ustalić wartość rynkową dla tych obiektów budowlanych. W tym przypadku słusznie Wnioskodawca powołuje się we wniosku na wyrok NSA z dnia 26 listopada 2019 r., II FSK, 199/19 w którym Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *jeżeli nie ma tożsamości pomiędzy*

budowlą lub jej częścią będącą przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości, a środkiem trwałym, od którego dokonywane są odpisy amortyzacyjne, podstawę opodatkowania powinna stanowić wartość rynkowa. Powołany przepis nie przewiduje, a w konsekwencji przyjęć należy, że nie dopuszcza rekonstruowania wartości budowli lub ich części przez operacje rachunkowe uwzględniające wartość początkową środków trwałych mogących wchodzić w skład tych budowli.

Poza tym wyrokiem, na poparcie swojego stanowiska, Wnioskodawca przytacza we wniosku bogate orzecznictwo NSA w tych sprawach.

Biorąc pod uwagę argumentację zawartą w uzasadnieniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie opodatkowania podatkiem od nieruchomości kanalizacji kablowej umieszczonej w gruncie wraz z zainstalowanymi w niej liniami kablowymi energetycznymi i telekomunikacyjnymi, **należy uznać stanowisko Wnioskodawcy w przedstawionym stanie faktycznym za prawidłowe w obowiązującym stanie prawnym:**

- 1) **za budowlę w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 3 pkt 3a Prawa budowlanego należy uznać jedynie rury osłonowe PEHD, stanowiące kanalizację kablową, w której zainstalowane są linie energetyczne i telekomunikacyjne, natomiast nie stanowią budowli w tym rozumieniu same linie kablowe - energetyczne i telekomunikacyjne zainstalowane w tej kanalizacji i tym samym nie są one opodatkowane podatkiem od nieruchomości,**
- 2) **podstawę opodatkowania podatkiem od nieruchomości zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych od budowli, w tym przypadku rur osłonowych PEHD, będzie stanowiła, w przypadku gdy od budowli nie dokonuje się odpisów amortyzacyjnych, wartość rynkowa budowli (kanalizacji kablowej – rur osłonowych PEHD), określona przez podatnika na dzień powstania obowiązku podatkowego.**

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację podatkową przysługuje Wnioskodawcy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę do WSA wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia Wnioskodawcy niniejszej interpretacji (art. 3 § 2 pkt 4a i art. 53 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – Dz. U. z 2022 r. poz. 329). Skargę wnosi się za pośrednictwem Burmistrza Białogardu (art. 54 § 1 ustawy). Zakres skargi określa art. 57a tej ustawy.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących Wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Urzędu Miasta Białogard (art. 14i w związku z art. 14j § 3 Ordynacji podatkowej).

Z up. BURMISTRZA
mgr Iwona Kubiak
Skarbnik Miasta